Nadal: 2 de gener

Text de l'Evangeli (*Jn* 1,19-28): Aquest és el testimoniatge de Joan, quan els jueus des de Jerusalem enviaren a ell sacerdots i levites perquè l'interroguessin: «¿Tu, qui ets?». I ell confessà i no negà, i confessà: «Jo no soc el Crist». I li preguntaren: «Qui ets, doncs? ¿Ets tu Elies?». I diu: «No soc jo». «¿Ets tu el Profeta?». I respongué: «No». Li digueren, doncs: «Qui ets?, perquè puguem donar resposta als qui ens han enviat. Què dius de tu mateix?». Digué: «Jo soc la veu del qui clama en el desert: Adreceu el camí del Senyor, com digué el profeta Isaïes». I els qui havien estat enviats eren dels fariseus. I l'interrogaren, dient-li: «Per què bateges, doncs, si tu no ets el Crist, ni Elies, ni el profeta?». Els contestà Joan, dient: «Jo batejo amb aigua; enmig de vosaltres està aquell que vosaltres no coneixeu, el qui ha de venir després de mi, del qual jo no soc digne de deslligar-li la corretja de la sandàlia». Tot això va succeir a Betània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Enmig de vosaltres està aquell (...) ha de venir després de mi»

Mons. Romà CASANOVA i Casanova Bisbe de Vic
(Barcelona, Espanya)

Avui, en l'Evangeli de la litúrgia de l'Eucaristia, llegim el testimoni de Joan el Baptista. El text que precedeix aquestes paraules de l'Evangeli segons sant Joan és el pròleg en què s'afirma amb claredat: «El Verb es feu carn, i habità entre nosaltres» (Jn 1,14). Allò que en el pròleg —com a gran obertura— s'anuncia, ara en l'Evangeli, pas a pas, es manifesta. El misteri del Verb encarnat és misteri de salvació per a la humanitat: «La gràcia i la veritat per Jesucrist han vingut» (Jn 1,17). La salvació ens ve per Jesucrist, i la fe és la resposta a la manifestació del Crist. Tot el qui creu en Ell se salva.

El misteri de la salvació en el Crist està sempre acompanyat pel testimoni. Jesucrist mateix és «l'Amén, el testimoni fidel i veraç» (Ap 3,14). Joan Baptista és el qui dóna testimoni, amb la seva visió i mirada de profeta: «Enmig de vosaltres està aquell (...) ha de venir després de mi» (Jn 1,26-27). I els Apòstols així entenen la seva missió: «A aquest Jesús, doncs, Déu l'ha ressuscitat; tots nosaltres en som testimonis» (Ac 2,32).

L'Església tota ella, i per tant tots els seus membres, tenim la missió de ser testimonis. El testimoni que

nosaltres portem al món té un nom. L'Evangeli és el mateix Jesucrist. Ell és la “Bona Nova”. I la proclamació de l'Evangeli arreu del món cal entendre-la també en la clau de volta del testimoni que uneix inseparablement l'anunci i la vida. És bo de recordar aquelles paraules del papa Pau VI: «L'home contemporani escolta més bé als qui donen testimoni que als qui ensenyen (...), o, si escolten als qui ensenyen, és perquè donen testimoni».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Ateneu a aquests nous i fantàstics prodigis. El Sol de justícia que es purifica en el Jordà, el foc submergit en l’aigua, Déu santificat pel ministeri d’un home. Avui la creació sencera ressona d’Himnes: ‘Beneït el qui ve en nom del Senyor’» (Sant Procle de Constantinoble)

- «Joan Baptista s’inclina davant Déu. És exactament el que fa el Redemptor: Déu resideix a la part alta, però s’inclina cap avall. Aquest mirar cap avall és un obrar: em transforma a mi i al món» (Benet XVI)

- «La consagració messiànica de Jesús manifesta la seva missió divina (...). ‘El qui ha rebut la unció és el Fill, ungit en l’Esperit, que és la unció’ (St. Ireneu). La seva consagració messiànica i eterna va revelar-se durant el temps de la seva vida terrenal en el moment del baptisme administrat per Joan (...)» (Catecisme de l’Església Catòlica nº 438)

Altres comentaris

«Soc la veu del qui clama en el desert: Adreceu el camí del Senyor»

Mn. Joan COSTA i Bou
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli proposa de contemplar la figura de Joan Baptista. «Qui ets, doncs?» —li pregunten els sacerdots i levites. La resposta de Joan manifesta palesament la consciència de complir una missió: preparar la vinguda del Messies. Joan contesta als emissaris: «Soc la veu del qui clama en el desert: Adreceu el camí del Senyor» (Jn 1,23). Ésser la veu de Crist, el seu altaveu, qui anuncia el Salvador del món i qui prepara la seva vinguda: aquesta és la missió de Joan i, com ell, la de totes les persones que se saben i senten dipositàries del tresor de la fe.

Tota missió divina té com a fonament una vocació, també divina, que en garanteix la realització. «Estic segur d'una cosa —deia sant Pau als cristians de Filips—: Déu, que ha començat en vosaltres una obra tan excel·lent, l'anirà duent a terme fins al dia que vingui Jesucrist» (Fl 1,6). Tots, cridats per Crist a la santedat, hem d'esdevenir la seva veu enmig del món. Un món que viu, sovint, d'esquena a Déu, mancat d'amor al Senyor. Cal que el fem present i l'anunciem amb el testimoniatge de la nostra vida i de la

nostra paraula. No fer-ho, seria trair la nostra més pregona vocació i missió. «La vocació cristiana, per la seva mateixa naturalesa, és també vocació a l'apostolat» —comenta el Concili Vaticà II.

La grandesa de la nostra vocació i de la missió que Déu ens ha encomanat no prové de mèrits propis, sinó d'Aquell a qui servim. Així ho expressa Joan Baptista: «No soc digne de deslligar-li la corretja de la sandàlia» (Jn 1,27). Quan confia Déu en les persones!

Agraïm de cor la crida a participar de la vida divina i la missió de ser, per al nostre món, a més de la veu de Crist, també les seves mans, el seu cor i la seva mirada, i renovem, ara, el nostre desig sincer d'ésser-hi fidels.